

El noi de Can Crous

Puigdemont, en una de les parades de la Fira de Sant Martí Foto: JOAN SABATER.

El president de la Generalitat va despertar una entusiàstica expectació ahir en la seva visita a Amer. Una gentada va esperar-lo a les onze, hora en què s'iniciava la visita amb la signatura del llibre d'honor del poble. Si bé les signatures als llibres d'honor poden estar carregades de formalitats, la de Puigdemont, en la seva prosa clara i gens donada a les banalitats, va ser emocional i amb un marcat to personal: "Sóc fill d'Amer", confessava d'entrada, per passar a dir que coneix i estima la història d'Amer i que ara, pel càrrec que ostenta, n'és també "protagonista involuntari", i

expressava l'"honor immens" que per ell significaven els reconeixements. El president va passejar per la Fira de Sant Martí, que se celebrava en el marc de les festes de l'aniversari del monestir de Santa Maria d'Amer, consagrat el 9 de novembre de l'any 949, fa 1.067 anys. Acompanyat de la seva dona i les seves filles, va passejar per la fira, tot i que no es pot dir que com un amerenc més. Envoltat per una gernació, va anar saludant coneguts i amics. Es va fer selfies amb alguns, va xerrar distesament amb d'altres, es va interessar per algunes de les activitats de les parades i va participar en la concentració i la lectura del manifest de l'ANC (a les 12 h) Per la democràcia, defensem les nostres institucions, a la plaça de la Vila. Aprofitant el dinar de tastets, va dinar també a la plaça de la Vila. Els comentaris evidenciaven que disposa de l'afecte de la gent: "Goita'l, que guapo... s'ha tallat els cabells", deia una senyora a una altra. "Té la ironia d'aquí", assegurava un senyor mentre el seu interlocutor hi afegia: "Sí, i cau bé." Els Motards per la Independència el van rebre fent rugir motors i tocant clàxons mentre les campanes de l'església repicaven i la gent alçava els braços per fer-li una foto amb els mòbils. Ell somreia contingudament. O potser era sobretot el rictus de l'emoció en veure's rodejat d'amics i coneguts. I admiradors... Un fill d'Amer, president de la Generalitat... "I més tenint en compte el context històric actual", va dir durant l'acte a l'església del monestir l'alcaldeessa. Potser, qui més bé ho va expressar va ser la persona que va llegir el poema de Vicent Andrés Estellés Assumiràs la veu d'un poble –lectura, per cert, a la qual va acabar afegint un vers: "Endavant president!" Abans de la lectura del poema, al costat de Puigdemont, va dir als assistents: "Tenim un problema amb el protocol. No sabem si li hem de dir distingit senyor o molt honorable president... o només el noi de Can Crous. Per nosaltres és un dels vuit fills de la Nuri i en Xavier." I segurament aquesta era la qüestió: que estaven tractant amb un dels seus amb la familiaritat de la proximitat, però també amb la prudència que imposa la dignitat de la més alta autoritat del país. Però en aquesta barrja-barreja d'emocions, sens dubte, dues van predominar tot el dia. Orgull per una banda, i també admiració.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-11-2016 Pàgina 7

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/1021678-el-noi-de-can-crous.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui